

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci **žalobce I. N.**, zastoupeného advokátem JUDr. Romanem Rožnovským se sídlem Tomkova 181, Hradec Králové, proti **žalovanému Finančnímu úřadu v Hradci Králové**, se sídlem U Koruny 1632, Hradec Králové, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31.10. 2005, č. j. 31 Ca 196/2005 - 73,

t a k t o:

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včas kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 10. 2005, č. j. 31 Ca 196/2005 - 73, kterým bylo řízení zastaveno, rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a rozhodnuto o vrácení soudního poplatku 1 000 Kč žalobci.

Z napadeného usnesení vyplývá, že žalobce se žalobou ze dne 1. 9. 2005 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného. Podáním ze dne 18. 10. 2005 vzal žalobce žalobu zpět. Krajský soud proto v souladu s ust. § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) řízení zastavil, protože žalobce byl oprávněn vzít žalobu zpět, dokud o ní soud nerozhodl (§ 37 odst. 4 s. ř. s.). Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. Soud neshledal důvody pro postup podle druhé věty tohoto ustanovení.

Ze včas podané kasační stížnosti nebylo zřejmé, z jakých důvodů a v jakém rozsahu žalobce toto usnesení napadá.

K výzvě krajského soudu žalobce kasační stížnost upřesnil tak, že směřuje pouze proti výroku o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Tento výrok považuje žalobce za nezákonný, protože, jak vyplývá z druhé věty § 60 odst. 3 s. ř. s., měla mu být proti žalovanému přiznána náhrada nákladů řízení. Tuto námitku žalobce obsáhle zdůvodnil. Rozhodnutí krajského soudu považuje za rozporné s principy právního státu,

odporuje principu rovnosti v právech a v několika aspektech došlo k porušení práva žalobce na spravedlivý proces.

Žalobce v kasační stížnosti též uvedl, že ji podává s vědomím existence ust. § 104 odst. 2 s. ř. s. Je však přesvědčen, že Nejvyšší správní soud se může pokusit věc vyřešit ústavně konformním způsobem tak, aby žalobci byl „umožněn v co nejširší míře přístup do opravného řízení za situace, kdy jej nákladový výrok napadeného usnesení krajského soudu poškozuje.“ Žalobce navrhl, aby výrok II. usnesení krajského soudu byl zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud posoudil věc takto:

Po upřesnění je mimo pochybnost, že kasační stížnost směřuje pouze proti výroku II. napadeného usnesení, tedy proti výroku, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřipustná. Projednávanou věc je třeba podřadit pod toto ustanovení, protože kasační stížnost směřuje jen proti výroku o nákladech řízení.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh (kasační stížnost), jestliže návrh (kasační stížnost) je podle tohoto zákona nepřipustný.

Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba (kasační stížnost) odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu